

Sygn. akt I ACz 26/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Anna Pelc
	SA Anna Gawelko (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. P.**

przeciwko **B. C.**

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu Wydział I Cywilny

z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. akt I C 673/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł do Sądu Okręgowego w Przemyślu pozew przeciwko B. C. zam. we W., w którym twierdził, że pozwany działając jako jego adwokat z urzędu powoda dopuścił do przedawnienia jego roszczeń i z tego tytułu powód domaga się od niego odszkodowania.

Uwzględniając zarzut pozwanego podniesiony w odpowiedzi na pozew, Sąd Okręgowy w Przemyślu zaskarżonym postanowieniem uznał się za niewłaściwy miejscowo do rozpoznania sprawy, którą przekazał Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu, jako właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego, zgodnie z art. 27 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód domagał się jego uchylecia i rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy w Przemyślu, jako właściwy dla jego miejsca zamieszkania. Uzasadniał to niemożnością poprawnej obsługi oraz dochodzenia ochrony praw w miejscu oddalonym od jego miejsca zamieszkania. Podniósł, że jest odżywiany pozajelitowo, co praktycznie wyłącza go z normalnego funkcjonowania, a daleka podróż stanowi zagrożenie dla jego życia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawie nie ma wątpliwości co do tego, że miejsce zamieszkania pozwanego jest we W.. Z treści pozwu wynika również, że zdarzenia, z których wynika szkoda miały miejsce we W.. Brak jest też podstaw do stwierdzenia, że strony łączył stosunek umowny, który dawałby podstawę do stwierdzenia właściwości sądu ze względu na miejsce wykonania zobowiązania.

W tym stanie faktycznym zastosowanie znajdzie ogólna zasada dotycząca ustalania właściwości miejscowej sądu, według której powództwo powinno być wytoczone w sądzie pozwanego (*actor sequitur forum rei*). Sądem pozwanego jest zaś sąd, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania (art. 27 § 1 k.p.c.)

Do odstąpienia od powyższej zasady nie wystarcza stwierdzenie, że za rozpoznaniem sprawy przez inny sąd (w tym wypadku sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania powoda) przemawiają względy celowości, na które powołuje się powód w zażaleniu. Wskazany przez powoda art. 44 k.p.c. uzależnia wyznaczenie innego sądu niż właściwy od dalej idącej przesłanki, a mianowicie od tego, żeby sąd właściwy nie mógł z powodu przeszkody rozpoznać sprawy /postanowienie SN z dnia 7 listopada 1975 r., I CO 14/75, OSNC 1976 nr10 poz.217/. Okoliczności zaś dotyczące stanu zdrowia powoda nie uniemożliwiają rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, przy podkreśleniu, że istnieją instytucje procesowe gwarantujące powodowi w takiej sytuacji możliwość obrony swych praw, np. przesłuchanie w drodze pomocy sądowej przed innym sądem lub jeżeli zaistnieje taka konieczność – również w jego miejscu zamieszkania.

Z tych względów zażalenie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.